

Čj. UOOU-09787/18-20

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád rozhodla dne 5. dubna 2019 podle ustanovení § 152 odst. 6, § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Výrok I. 3. rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-09787/18-11 ze dne 19. prosince 2018 se na základě rozkladu účastníka řízení, XXXXX, se sídlem XXXXX zrušuje a v této části se věc vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání; ve zbytku se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění

Účastník řízení, XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen "účastník řízení"), je spolkem založeným mimo jiné za účelem ochrany lidských práv, shromažďování důkazů o porušování lidských práv a zveřejňování konkrétních případů o porušování lidských práv. Zároveň je provozovatelem webových stránek XXXXX, jejichž prostřednictvím jsou podávány informace o konkrétních případech porušování lidských práv, a to formou publikování spisové dokumentace s adekvátním komentářem pro veřejnost. Účastník řízení takto ve vztahu ke konkrétnímu případu veřejnosti zpřístupňuje veškerou komunikaci (zejména odeslané a doručené dopisy, včetně dokladů o doručení). Základním účelem tohoto má být vyvíjení tlaku na porušovatele lidských práv.

V souvislosti s provozováním uvedených webových stránek byl Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen "Úřad") prostřednictvím podnětu Policie České republiky (dále jen "Policie ČR") upozorněn na zveřejnění osobních údajů XXXXX týkajících se s ním vedeného trestního řízení. Další podnět týkající se předmětných webových stránek Úřadu zaslal XXXXX, který si stěžoval na publikování údajů o jeho osobě, a to ve formě dokumentů z řízení o přestupcích. Následně Úřad, poté co v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole,

opatřil další relevantní dokumenty zpřístupněné na webových stránkách XXXXX vydal příkaz

ze dne 31. října 2018, jímž účastníku řízení uložil provést opatření k zajištění souladu předmětného zpracování osobních údajů s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen "nařízení (EU) 2016/679") .

Proti uvedenému příkazu účastník řízení podal řádný odpor, čímž byl napadený příkaz zrušen a Úřad v pokračoval v řízení. Na jeho základě pak bylo vydáno rozhodnutí čj. UOOU-09787/18-11 ze dne 19. prosince 2018 (dále jen "rozhodnutí"), kterým Úřad účastníku řízení v souvislosti se zpracováním osobních údajů prostřednictvím webových stránek XXXXX uložil ve stanoveném termínu ukončit zveřejňování specifikovaných osobních údajů XXXXX a dále informovat na webových stránkách XXXXX subjekty údajů podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 o zpracování osobních údajů, ke kterému prostřednictvím uvedených webových stránek dochází.

Proti rozhodnutí se však účastník řízení ohradil včas podaným rozkladem, jehož přílohou je seznam nejlépe placených šéfů úřadů. V něm požadoval zrušení rozhodnutí a zároveň prohlásil, že žádné informace nebude upravovat, přičemž všechny důvody včetně zákonné úpravy měl uvést v dřívější dokumentaci. Úřad se pak, podle názoru účastníka řízení, měl zabývat svou vlastní smyšlenou protiprávní dedukcí a zároveň porušovat právní řád. Následně v obecné rovině účastník řízení osočil XXXXX, resp. Úřad z porušování občanského zákoníku, správního řádu, Ústavy a mezinárodních úmluv. Konkrétně uvedl, že po provedené tzv. předkontrole nebyla zahájena kontrola, a proto má být celé následné řízení protiprávní.

Dále účastník řízení prohlásil, že veřejnost má právo na informace, např. o tom, jak Policie ČR vyřizuje případ napadení. V rámci trestního řízení není soukromím ani život souseda nebo lékaře. Na účastníka řízení se pak předpisy uvedené v rozhodnutí nevztahují, protože ten je soudem registrován ke zveřejňování konkrétních případů o porušování lidských práv a také žádné informace neshromažďuje ani nezpracovává. Anonymizování dat by znamenalo porušení stanov účastníka řízení a také by vedlo k dalším stížnostem, jelikož by docházelo k záměně osob. Nadto by XXXXX, včetně dalších osob, měli mít zájem na zveřejnění svých informací, přičemž účastník řízení zveřejňuje i názory protistrany.

Svůj rozklad účastník řízení doplnil podáním ze dne 14. ledna 2019 a podáním ze dne 17. ledna 2019. V obou podáních mimo již uvedených argumentů jednak podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, požádal o poskytnutí informace o tom, zda XXXXX udělil policistce XXXXX, která má požadovat výmaz údajů o něm, plnou moc k vyřizování jeho záležitostí před Úřadem, což ovšem byl požadavek vyřizovaný mimo rámec tohoto řízení a dále pro případ, že tato plnou mocí nedisponuje, účastník řízení vyslovil podezření na její protiprávní jednání.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací účastníka řízení.

V této souvislosti odvolací orgán především uvádí, že účastník řízení prostřednictvím svých webových stránek zveřejňuje také informace, které mají charakter osobních údajů. Je tedy správcem osobních údajů, na něhož se vztahují právní předpisy upravující zpracování osobních údajů, především nařízení (EU) 216/679.

Dále, jak odvolací orgán shledal, účastník řízení v podaném rozkladu k meritu věci, tedy k problematice zpracování osobních údajů bez právního titulu, neuvádí žádné nové skutečnosti a v zásadě pouze opakuje argumenty ze svých předchozích vyjádření. Odvolací orgán tedy především v obecné rovině konstatuje, že se ztotožnil s argumentací uvedenou v odůvodnění rozhodnutí, podle níž pro předmětné zpracování osobních údajů, zejména pro zveřejňování osobních údajů XXXXX, nebyl nalezen žádný právní titul. Ani registrace účastníka řízení v příslušném rejstříku, ani to, že v rámci trestního řízení, resp. na základě některých právních předpisů opravdu dochází k omezení práva na soukromí, účastníka řízení nijak nezbavuje povinnosti respektovat při zpracování osobních údajů relevantní předpisy, tedy také nařízení (EU) 2016/679. Účastníkem řízení předpokládaný zájem XXXXX, případně dalších osob, na zveřejnění svých informací pak je jeho pouhou domněnkou. Takovýto zájem by nadto musel být vyjádřený ve formě řádně projeveného souhlasu se zpracováním osobních údajů. Nadto je možno připomenout rozsudek Městského soudu v Praze čj. 6 Ca 378/2008 ze dne 16. října 2012, podle něhož je dokonce vyloučeno považovat za souhlas podle § 4 písm. n) zákona č. 101/2000 Sb. pouhé neprojevení nesouhlasu subjektu údajů se zpracováním osobních údajů.

K procesním námitkám účastníka řízení, které mají doložit protiprávnost celého řízení, odvolací orgán uvádí, že vymáhání dodržování povinností správce uložených nařízením (EU) 2016/679 formou vhodných opatření k nápravě je plně v kompetenci Úřadu dle čl. 58 odst. 2 tohoto nařízení. Citované nařízení ani jiné právní předpisy přitom nestanoví Úřadu povinnost provést před uložením těchto opatření kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb.

Osočování Úřadu a XXXXX z porušování platného právního řádu včetně mezinárodních úmluv vedené v obecné rovině, považuje odvolací orgán za naprosto irelevantní, stejně tak hodnotí i přiložený seznam nejlépe placených šéfů úřadů. Konečně je nutno připomenout, že v tomto případě se jedná o řízení vedené z moci úřední, a tudíž k jeho vedení nebylo třeba, aby XXXXX udělil policistce XXXXX jakékoli zmocnění. Nadto uvedená policistka v rámci plnění svých služebních povinností u Policie ČR pouze Úřadu zaslala podnět k prošetření věci, aniž by požadovala provedení výmazu osobních údajů XXXXX.

Argumentaci účastníka řízení proto odvolací orgán odmítl. Zároveň však odvolací orgán po celkovém přezkoumání konstatoval, že správní orgán prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že z webových stránek účastníka řízení je zjevné, že shromažďuje a dále zveřejňuje informace i v dalších konkrétních případech, přičemž na tato zpracování osobních údajů se vztahují veškeré závěry správního orgánu prvního stupně uvedené v odůvodnění. Z tohoto pohledu pak výrok I. 3. rozhodnutí, tím, že je omezen na plnění informační povinnosti podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679, nekoresponduje s odůvodněním. Navíc ukládá plnit předmětné povinnosti výhradně prostřednictvím webových stránek XXXXX, aniž by bylo zdůvodněno, proč mají být eliminovány jiné formy. Dále nutno podotknout, že předmětné řízení, jak lze dovozovat z přípisu čj. UOOU-09787/18-6 ze dne 9. listopadu 2018, se mělo zabývat celkovou úrovní zpracování osobních údajů prostřednictvím webových stránek XXXXX, přičemž neproběhlo žádné komplexní zjištění stavu věci a rozhodnutí se zaměřilo pouze na některé dílčí aspekty předmětného zpracování. Správní orgán prvního stupně tudíž náležitě nezvážil celkový rámec nařízení EU 2016/679. Odvolací orgán tak výrok I. 3. rozhodnutí shledal jako nesprávný a v rozporu s právními předpisy. Z uvedených důvodů považuje za nezbytné, aby správní orgán prvního stupně provedl celkovou kontrolu zpracování osobních údajů

prostřednictvím webových stránek XXXXX ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., zaměřenou především na prověření existence právního titulu a poté případně i na plnění dalších povinností vyplývajících z nařízení EU 2016/679, především jeho článků 5, 12 až 23 a 32 a následně rozhodl o dalším postupu.

Žádná další pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně odvolací orgán neshledal. Na základě všech výše uvedených skutečností proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 5. dubna 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r. předsedkyně